

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 2 (13). 2. årgången

Torsdagen den 9 januari 1941

Pris 8 kop.

Söndagen den 12 januari gå vi alla för att välja! Låt oss rösta för kandidaterna i kommunisternas och de partilösa block kamrat J. Vares och kamrat A. Jakobson

Den arbetande lantbefolkningen till valen

Då den arbetande estniska lantbefolkningen trädde in under skärans och hammarens stjärna, började den sin vandring mot en lyckligare framtid — den befriades för alltid från en föräldrad kapitalistisk exploatering — från slaveriet och blev för all framtid ägare av jorden. Ägare av den jord, som egentligen alltid tillhört dem, för vilken den alltid har fört en oavbruten kamp och som är fuktad av dess främsta och mest medvetna kämpars blod. Men alltid ha snika en godsligare och borgaruppkomlingar rövade från den arbetande lantbefolkningen dess egendom — jorden — samt iwingat dem att bosätta sig på sandåsar, på moss- och sumpmarker. De blevo tvungna att sälja sin arbetskraft för en spottstyver åt kulackernas och leva som de fattigaste torparna.

Men av de tidigare torparna och småbrukarna ha vi nu fått självägande bönder, som arbeta i medvetande om att ingen makt kan taga ifrån dem deras egendom, deras jord, och frukten av deras arbete. Oskärheten inför morgondagen har försvunnit. Men man märker, att en del av den arbetande lantbefolkningen i sina dagliga sysslor gärna glömmer de vunna segrarna och icke lägger tillräckligt vikt vid dem, utan tager dem som alldeles självklara.

Om endast några dagar ska valen av deputerade till Unionens Högsta Råd, men många

av den arbetande lantbefolkningen ha ännu icke förstått valens egentliga betydelse och mål. Varje medlem av den arbetande lantbefolkningen måste vara övertygad om, att endast sovjetordningen är i stånd till att genomföra vittomfattande förändringar och uppbyggnadsarbeten inom jordbruket och boskapskötseln och andra omorganiseringsarbeten, vilka kunna befria oss från efterblivenheten från den borgerliga tiden på det tekniska och kulturella området, och att endast sovjetregeringen är i stånd till att föra vårt lantliv emot en blomstring. I och med det att vi sända våra deputerade till Sovjets Högsta Råd, förbinda vi vårt folks öde desto fastare med de övriga folks öde i det stora socialismens hemland, vi lägga desto säkrare grundval för nyordningarna, som ske i vårt lantliv, och för uppbyggnadsarbetet som sker på nya, socialistiska grundprinciper.

I det folks öde och döttrar till 100% gå till valen av kandidater till SSR:s Högsta Råd visar bondebefolkningen, att den är trogen sitt stora socialistiska fosterland och Lenin-Stalins parti. Det stora Sovjet är den pant, den skyddsvall, som befäster säkerheten för den arbetande lantbefolkningen, så att ingen fiende utifrån kommer att oväntat störa det i dess uppbyggnadsarbete. Sovjet-Estlands arbetande lantbefolkning

1941
Januari

12

Dagen för valen till
Sovjets Högsta Råd!

Alla till valen!

smakar nu frukterna av freden, medan i den kapitalistiska världen runtomkring det imperialistiska, allt förtärande kriget rasar. Under det de imperialistiska staternas krigsmaskiner så död och förintelse börjar Sovjet-Estland under skydd av hjältarnas och skärans miljö jordbrukets utvidgande och mekanisering.

Allt detta förpliktar den arbetande lantbefolkningen att stå på vakt kring statens intressen och som en annan den 12 januari gå till valen och rösta för kandidaterna i kommunisternas och de partilösa gemensamma block, för de trognaste kamraterna i Lenins-Stalins parti.

Estniska Folkkommissarietädet bestämmelse

angående annullerandet av gamla skulder och skatter för jordbrukare

Enligt Estniska Riksdagens deklaration av den 23 juni 1940, vilken föreser böndernas befriande från alla skulder i samband med den tidigare genomförda jordreformen, upphävet av oräntliga skatter och strykandet av den arbetande lantbefolkningens betalningsskyldigheter, vilkas sammanlagda summa överstiger femtio miljoner rubel — beslutar ESSR:s Folkkommissarietädet:

1. Att befria jordbrukarna från erläggandet av alla skulder, som stå i samband med jordinköpen, vilka skett under den tidigare genomförda jordreformen.

2. Att för den arbetande lantbefolkningens hushåll, och för jordbruksarbetarna stryka alla skulder som utgöras av icke erlagda skatter och böter, som skulde vara betalda till den 1 januari 1940.

3. Att för alla jordbruksarbetare och den arbetande bondebefolkningens hushåll, i vilkas ägo ej varit över 5 år jord före nationaliseringen av denna, annullera alla skatter, som icke erlagts för år 1940.

4. Förteckningarna över den arbetande bondebefolkningens hushåll och de jordbruksarbetare, som enligt förhandenvarande bestämmelser komma att befrias från alla skatter och böter, stadfästas av de verkställande kommittéernas för Länråden av det arbetande folks deputerade på förslag av de ekonomiska organen och den arbetande befolkningens kommunalråd.

Ställföreträdande ordföranden i ESSR:s Folkkommissarietädet
O. Sepre.
Ställföreträdande sakkförvaltare i ESSR:s Folkkommissarietädet
L. Ojamaa.
Tallinn den 7 januari 1941.

ESSR:s Provisoriska överpresidiums bestämmelse

angående förändring av bestämmelsen om uppköp av försäljningsskyldig fåruil

I. Bestämmelsen angående uppköp av försäljningsskyldig fåruil (i ENSV Teataja 1940, 6, 52) § 2, 6 och 12 ändras och träder i kraft enligt följande redaktion:

§ 2. Gårdar som äro under fem hektar äro befriade från försäljning av försäljningsskyldig ull; 5—15 ha stora gårdar i Saare-, Lääne och Petserima äro förpliktade att sälja ull till en mängd av 25%, 5—15 ha stora gårdar i andra län till en mängd av 50%, enligt den i § 1 nämnda normen.

§ 6. Den försäljningsskyldiga ullens årsnorm eller ylleupplagorna kunna bönderna sälja på en gång eller i två omgångar, varvid den första försäljningen sker senast till den 1 januari och den andra till den 1 juli. För den andra delen av år 1940 måste man avlämna halva årsnormen till den 1 februari 1941.

§ 12. Ur Fonden för fåravelns befrämjande utbetalas man premier till bönder, som ha sålt minst 0,5 kg ull över den av staten föresedda normen.

och att svenskar i Estland ha lika stora rättigheter som alla andra nationer att vilja yrka och rätt till arbete samt att komma in vid statliga arbetsverk. Den gamla Estniska regimens chauvinistiska förtryckningsmetoder existera inte längre i det nya socialistiska samhället. Sovjet-Estlands regering har lagt hand om och underhåller den svenska mellanskolan i Hapsal, Birkas lantmannaskola och de svenska folkskolorna, och ställer till folkets förfogande Andamälsalliga folkskolor, i vilka redan försäkrat ett livligt politiskt upplysningsarbete samt upprättat förstklassiga bibliotek o. s. v.

Ställigen uttalade föredragshållaren sin förhoppning om, att alla i Estland boende svenskar som en man skulle med förstärkt och trika krafter deltaga i

II. De verkställande kommittéerna för kommunernas representationsråd måste sända meddelande till de bönder, vilkas normer på grund av den förhandenvarande bestämmelsen komma att ändras och på grundval av de givna föreskrifterna sammanställa nya namnlistor till Lin- och Ullavdelningen i Jordbruksprodukternas inköpskommitté under loppet av tio dagar, räknat från dagen då förhandenvarande bestämmelse offentliggöres i ENSV Teataja.

III. Ifall den av jordbrukarna föreslagna nu ikraftträdande bestämmelsen sålda ullens överstiger de nuvarande normerna betalas för överskottet premier enligt bestämmelsen § 12 paragraf.

Ordföranden för ESSR:s Provisoriska överpresidium

Joh. Vares.
Sekreteraren i ESSR:s Provisoriska överpresidium
V. Telling.
Tallinn den 30 december 1940.

Kamrat Neeme Ruus bland estlandssvenskarna

Den fjärde och femte i januari besökte kamrat Neeme Ruus Nuck, Kikull och Vormsi. På alla platser voro lokalerna fyllda till sist plats, och när kamrat Ruus anlände, hälsades han av de lokala kamraterna välkommen, på Nuck av kamrat Siiljäärvi, på Vormsi av kommunalrådet Stenholm och jordbrukaren Lunde och i Kikull av kamrat Vesterberg.

Föredragen på de olika platserna, som höllas på klifvande svenska, började kamrat Ruus med en kort redogörelse över de händelser, som utmände den 21 juni i vårt land och hur vi genom dessa kommo att införlivas med Sovjetunionen och vilka stora möjligheter den arbetande befolkningen nu har i vårt land. Tularen yttrade: "Redan Marx och Engels ha påvisat, att historien utvecklas efter vissa bestämda principer. Slaveriets period följdes av feodalsismens och denna i sin tur av kapitalismen, som nu igen få ge vika för socialismen."

Sedan skildrade tularen, vilka stora svårigheter Sovjetunionen hade att kämpa med i början. Hur den var omgiven av kapitalistiska fiender, som på alla sätt försökte att förinta den nyblivna socialistiska republiken. Hur kapitalistiska interesser tillkännagav de de vita imperialistiska generalerna från alla håll, från norr, öster, söder och väster försökte tränga in i Sovjet och störda den socialistiska regimen. Att över huvudtaget de ryska arbetarna i det av världskriget och klasskriget utarmade landet, kunde utgå som segrare i denna kamp, berodde på, att arbetarna i landet voro klassmedvetna.

na, att arbetare och bönder enats under en fana under Lenins kloka ledning — alla voro medvetna om att ifall den gamla tsarregimen äro kom till makten, skulle kapitalisterna värre än någonsin tidigare börja exploatera dem. De visste, att ett fritt och lyckligt socialistiskt samhälle kunde uppbyggas endast efter Marx' och Engels' lära.

Därefter framhöll tularen hur befolkningen i Sovjetunionen kulturellt gått framåt. Under tsarregimen fanns det i vissa delar av landet endast 2% av befolkningen, som var läskunnig, numera har analfabetismen avskaffats. Vidare har landet utvecklats från ett typiskt bondeland till ett utpräglat industriland med förstklassiga industriella anläggningar.

Även våra egna aktuella problem, som uppstodo under övergången från det kapitalistiska systemet till det socialistiska, berördes av tularen, som gav en tydlig bild av orsakssambandet till dessa. Tularen påpekade att övergången till det socialistiska systemet har gått stora fördelar åt alla i Estland bosatta nationer. Självaste måste t. ex. de vid kusten bosatta svenskar sätta sig arbete och utkomat under yttre svåra omständigheter eller under mycket svåra förhållanden bebruka och ofta sina små magra kottar, nu ha även estlandssvenskarna erhållit jord, deras skulder ha blivit strukna och de arbetlösa ha erhållit arbete i Sovjet-Estlands fabriker och företag. Våra förhållanden äro idealiska jämfört med de under vilka arbetarklassen lever i de kapitalistiska länderna. Vi känner ej till kortsystemet på varor, men i de flesta kapitalistiska länderna erhåller befolkningen alla för det dagliga livet nödväriga varor på kort.

Därefter uppläste kamrat Ruus utdrag ur de borgerliga fotografbyråernas meddelande såsom t. ex. att man i Paris erhåller barn 50 kr. kol pr familj och månad, att i Shanghai 20000 personer framt till och att i några länder fett och smör så gott som försvunnit från restaurangerna, men vi känner ingen brist på dessa eller andra varor. Vi, Sovjetunionens medborgare, kunna njuta av freden tack vare kommunistiska partiet och kamrat Stalins kloka fredspolitik, yttrade kamrat Ruus.

I föredraget framhölls vidare, att i Sovjetunionen alla nationer äro lika stora

uppbyggnaden av den socialistiska ordningen och i vårt gemensamma, socialistiska fosterlands uppbyggnadsarbete samt att alla skulle möja upp vid valurnorna den 12 januari och rösta för kamrat Vares och kamrat Jakobson. Till sist framförde tularen en varm hälsning från Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Parti.

Medan man satt där och hörde på kamrat Ruus' tal, kunde man inte undgå att göra jämförelser mellan den gamla och den nya regimen. Under den gamla regimen ansågs det som en dödsdömd av Estniska och de andra hantlangare, om man talade svenska. Nu komma våra ledande män hit från Tallinn och hålla föredrag på flytande svenska och beröra genom (forts. på sid 2)

Besök i en förebyggande fiskarekolhos

Chefen för ESSR:s Fiskerihuvudstyrelse kamrat M. Kurg och ledaren för verkställingsavdelningen kamrat A. Määr besökte under sin vistelse i Sovjetunionen en fiskarekolhos som ligger i viken Kaporje, 107 kilometer från Leningrad åt Narva till och heter "Den röde fiskaren."

Om kolhosen "Den röde fiskaren" berättar kamrat M. Kurg: "Snabbt förde oss bilen till ett medelstort fiskeläge. Vi besökte fyra eller fem ställen för att bese denna berömda fiskarekolhos' familjer och bli bekanta med deras hem. Vid vårt inträde i de rena, ordentliga rummen mottogs fiskarna utomordentligt hjärtligt. Varje fråga besvarades hövligt och redigt. I första ögonblicket lade jag märke till att det hade försiggått en stor ändring i fiskarnas ekonomiska och kulturella läge. Eftersom jag har varit i ett ryskt fiskeläge för 23 år sedan, under tsarväldet, vet jag mycket väl, hurudan den ryske fiskaren var: förtryckt, trasig, smutsig."

Nu gör sovjetfiskaren intryck av en mogen, energisk människa. Under samtalet kom jag underfund med, att fiskarna äro väl orienterade även i politiska frågor. Den röda tråden i våra samtal var en varm, tacksamhet mot sovjetregimen och lvern att upprätthålla den.

En äldre, ungefär 60-års kvinna svarade på min fråga, hur hon nu lever, utan tvekan: "Jag är lycklig och alldeles nöjd med mitt liv."

Nu hava fiskarna ren bostad, ett klubbhus med rymlig läsesal, ordentliga kläder. De ha allt som människor behöva. Nu löpa fiskarna icke någon risk och ha ej bekymmer med realiserandet av fångsten: detta tar regeringen hand om. Även redskap och båtar ger regeringen fiskarna.

Kolhosen "Den röde fiskaren" arbetar på samma grundval som de vanliga fiskarekolhoserna. Oss intresserar den i synnerhet därför, att den ligger vid Finska viken, för det andra därför att den är medelstor, och för det tredje som en kolhos, vilken organiserat sig med en minimal statlig hjälp, rättare sagt med ett statligt lån på 2.000 rubel, vilket redan är betalt.

Kolhosen består av 50 familjer — sammanlagt 156 människor, av vilka 103 medlemmar (från och med det 16-nde levnadsåret). Med fiske syssla 20 fiskare, som dela sig i två brigader (varje brigad i två led), och 30 kvinnor,

vilkas främsta uppgift är vården av fiskerisken och plockningen av fisk ur näten.

Kolhosen ledes av ett valt utskott och en bokförare med en månadslön på 400 rubel.

I kolhosen äro gemensamma endast jorden, hästarna och jordbruksredskapen. Jord hava de sammanlagt 30 ha, och hästar tillsammans med föten 17.

Personlig egendom äro husen med inventarier, en ko, ett svin, ånda till 10 får och fjäderfä. Till husen hör 0,25 ha jord för personligt bruk.

Fiskerisken och båtarna ha sålts till fiskeriets motorstation. Varje år få de därifrån enligt fördrag till användning 3 båtar på 12 HK och 1 båt till 25 HK. Till varje båt 40-70 nät och till två gånger reservnät. Vidare få de 8 ständiga notar (kakuaner) och 4 två meter höga ryssjor.

Inkomsten fördelas på följande sätt:

20% till Stationen för redskap, båtar osv, 1% till kulturfonden, 1% till utbildning av personal, 1% till hjälpfonden, 5% till administrationsutgifter, 1% till distrikts kolhosunion, 65% till fiskarna, 1% för allmänt bruk. Från sin personliga inkomst giva fiskarna frivilligt 3% till hjälpfonden.

Vi kunna se på t. ex. fiskproduktionen av år 1938.

Kolhosen fångade sammanlagt 368000 kg fisk för ett totalvärde av 570.000 rubel. Fiskedagarna voro till antalet 260. På varje nät fångades 1200-1300 kg., på varje nät 50000 kg.

Brigadernas inkomst var 10.000 rubel om året, genomsnittsfiskarens 7.000 rubel och kvinnans 2.500-3.000 rubel.

Kolhosen "Den röde fiskaren" grundades år 1930 och till 1940

hade den ernått följande resultat: medlemmarnas antal hade stigit, det hade byggts en gemensam radiomottagningsstation och förts högtalare till varje hem, man hade byggt ett gemensamt stall och andra för jordbruket viktiga byggnader, man hade byggt klubbhus, kraftstation, till den gemensamma hjälpkassan hade man samlat 20.000 rubel, till fonden för utbildning av personal 4.000 rubel, till hjälpkassan 2.500 rubel, till kulturfonden 4.500 rubel, till kapitalbyggnadsfonden 37.000 rubel. Kolhosen har på banken 250.000 rubel.

Överhuvudtaget gjorde besöket i "Den röde fiskaren" ett stort intryck. De under tio år vunna resultaten äro det bästa beviset på detta systems goda sidor. Vidare blev det uppenbart att kollektivhushållets framgång beror på institutioner som äro utanför själva kollektivet men i nära samband med detta, såsom Fiskeriets motorstation och trustens industri-företag med sina mottagningspunkter.

"Även i Sovjet-Estland", tillfogar kamrat Kurg, "ämnar man börja med djuphavsfiske. Den statliga Centraliserade Fiskeriavdelningen gör redan nödiga förberedelser. Rummen för tillverkning av redskapen finnas redan. En del av båtarna — deras antal uppgår till 20 — fick man från Sjötransporten. Till våren, när isen gått upp, vilja vi företaga de första provfångsterna på djupet, och vid kusten vilja vi försöka med not- och ryssjefiske."

Vi vilja höja vårt fiske till en lika hög nivå som de andra sovjetrepublikerna ha hunnit till. Eftersom vi ha tillräckligt goda förutsättningar därför, vill Sovjetmakten hjälpa till vid det estniska fiskeriets utveckling.

Kamrat Neeme Ruus bland estlandssvenskarna

(forts. från sid 1)

Detta att alla nationer i Sovjetunionen ha lika stora rättigheter. Det är helt annat än för, då "isamaalitsused" kommo ut och med hot och våld försökte att få den svenska befolkningen att antaga nya, estniskt klingande släktnamn.

Efter kamrat Ruus' tal framställdes på platsen varande jordbrukarna och fiskarna frågor, som besvarades av föredragshållaren varvid även för dagen aktuella problem diskuterades. Särskilt gemyttligt blev förhållandet mellan talaren och åhörarna på Vormsö i den lilla byn Saxby, där föredraget hölls i en

bondgård, i vilken även agitationspunkten var inrymd och där jordbrukaren kamrat Ruus uttalat arbetet för den socialistiska regimen med nyttigt upplysningsarbete.

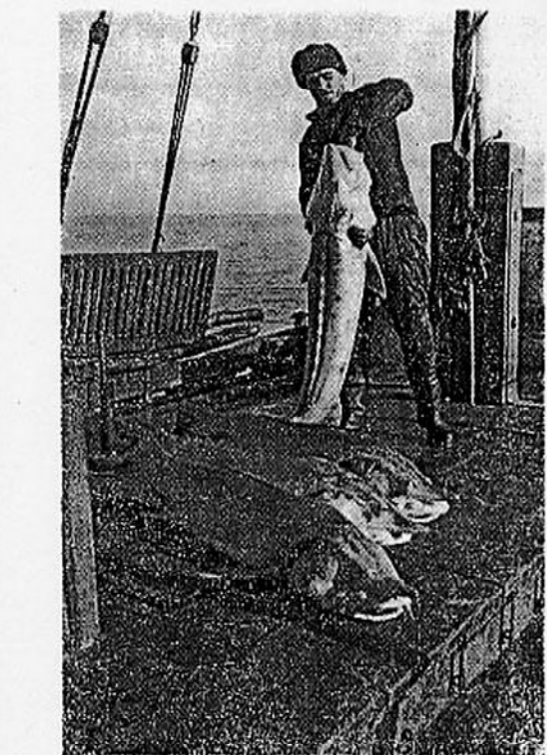
Av samtalet man och man emellan efter föredragets slut framgick det tydligt, att kamrat Ruus hade vunnit estlandssvenskarnas sympatier och hans välsädda ord lade till tillförlitlighet i socialismens tjänst, utan säkert komma att sprida och bära frukt i framtiden. Säker kommer det första resultatet av detta tal att visa sig redan den 12 januari genom att svenskarna mangrant komma att sluta upp kring valurnorna.

Fodermedlens värdering och uppskattning.

Varje djurägare — jordbrukare, skall på hösten, när stallfoderperioden börjar, göra en beräkning över de på gården befintliga fodermedlen och i stora drag beräkna dessas fodervärde. En dylik beräkning kan utföras så, att hö, halm, rotfrukter, spannmål o. s. v. uppskattas i viktmängder och sedan omräknas i foderenheter.

Fodermedlens uppskattning i viktmängder kan säkrast utföras genom direkt vägning, men i vissa fall är det omöjligt eller också för dyrbart att tillämpa denna metod, varför andra metoder måste användas. När det gäller att uppskatta spannmålen så kan det ske på tväns sätt, dels genom vägning och dels genom mätning. Rotfrukter och potatis uppskattas vanligen genom mätning i viktmängder. Stråfodret hinna man knappast eller kan knappast väga, utan dess uppskattning i viktmängder kan endast företagas genom utförda uppmätningar av massan.

Vid uppmätningen av rotfrukter, potatis och spannmål kan man gå till väga på tväns sätt: 1) att man med ett kärl, en låda, mäter ut massan och sedan väger denna

Är det här en god fångst?

Läänemaa idrottsmän i valagitationen 1000-kilometers agitationstur.

Hapsal, den 6 januari. (ETA) I söndags företogo idrottsmännen i Läänemaa en skidtur till alla Läänemaa centrala, gårdar och byar för att genomföra upplysningsarbetet före valen. Agitationens skidpatruller täckte sammanlagt 1000 kilometer. I denna tur deltog över 1000 personer. 160 idrottsmän i 17 patruller, och besökte på sin tur 238 gårdar och 37 centrala. Idrottsmännen togo sin uppgift med stort allvar och iver. Kamrat Paul Aus, ledaren för Nucköpatrullen, sade: "Vi, idrottsmän, vilja tjäna vårt folk. Med den mig anförtrödda patrullen vill jag genomföra agitationens arbete på ett förebildligt sätt, göra bekanta vårt folks bästa saker, vilka kandidater i Hapsal valdistrikt, kamraterna Johannes Vares och August Jakobson. Idrottsmännen äro stolta redo till arbete och förvar och deltaga varmt i valkampanjen."

I Hapsal var utgångspunkten för skidlopparna torget. Dit gingo skidlopparna och Hapsals skolungdom i ett lag med valspråk, flaggor och bilder av kamrat Sta-

lin. En stor folkmängd hade samlats för att beskåda skidlopparnas utfärd. Kamrat Halmund Kaasik uppläst idrottsmännens sändelse som utdelades över hela Läänemaa. I denna uppmärksam alla att på den tolfte januari rösta för kommunisternas och de partilösa blocks kandidater i Läänemaa.

Söndagen den 6 januari besökte en skidpatrull på 4 man agitationspunkten vid Birks folkskola. Agitationspunkten var som vanligt under söndagskvällarna besökt av en talrik skara ungdomar från kringliggande byar. Sedan skidpatrullens ledare framfört sin hälsning från kommunistiska partiet i Hapsal vidtog dansen i skolsalen, varefter de anslutande gjorde sig bekanta med förhållandena och med ungdomarna på orten. Agitationspunkts ledare, kamrat Nilsson, hade ordnad med te och smörgåsar för patrullens deltagare, som även under natten stannade på skolan.

Husdjurens utfodring

av Fr. Isberg.

1. Allmänt om husdjurens vinterutfodring.

I det socialistiska samhället är det varje medborgares heliga plikt att utöka produktionen inom den näringsgren, som han arbetar på. Sålunda skall fabriksarbetaren genom nya och arbetsbesparande metoder försöka höja den producerade varumängden per arbetstimme och jordbrukaren skall genom rationellare arbetsmetoder och genom införandet av nya maskiner, bättre djur och redskap höja jordens och djurens avkastning. För att detta emellertid skall kunna ernås, behövs varje arbetare en viss fackutbildning, kunskaper på sitt område.

I det socialistiska samhället är det visserligen mycket lättare för var och en att skaffa sig bildning än i det kapitalistiska men för den praktiske jordbrukaren är det ändå omöjligt att vid längre framskriden ålder sätta sig på skolbänken och börja läsa, utan hans utbildning får nog bestå i att studera facklitteratur och tid-

skrifter, som behandla jordbruksfrågor. Fördensull har även "Sovjet-Estland" i denna artikelserie upptagit en serie artiklar, som behandla för jordbruket aktuella frågor, så att varje lantman på ledig tid för en ringa penning kan idka jordbruksstudier hemma på gården.

Då på grund av den starka torkan under sistlidna sommar stråfodret, hö och halm, blev mycket knapp för djurägarna, har det under innevarande stallfoderperiod uppstått vissa svårigheter för jordbrukaren med husdjurens utfodring. Därför har författaren till dessa rader även upptagit frågan om husdjurens utfodring under vinterhalvåret.

Vi ha vid det här laget redan hunnit ett gott stycke in på stallfoderperioden. Och det gäller nu för djurägarna att på allvar börja tänka på, hur de skola ordna med djurens utfodring, så att det knappt tilltagna stråfodret räcker till, och hur de skola ordna vinterutfodringen av korna, så att dessa lämna största möjliga utbyte för erhållit foder och för på dem nedlagt arbete. Den första ransakningen som härvidlag måste utföras, är om den på gården befintliga hemmaproducerade fodermängden räcker till.

låda och på detta sätt erhåller fodrets viktmängd, 2) att man uppmäter fodermedlets massa i kubikmeter och sedan efter en given tabell omräknar den i kg. Stråfodrets viktmängder kan enklast bestämmas genom att massan uppmäts i kubikmeter och sedan efter en tabell omräknas i kg. Med denna metod kan visserligen inga exakta värden erhållas, men den ger dock en god överblick av fodrets mängd på gården.

Uppmätningen och beräkningen av stråfodermängden i en låda utföres på följande sätt: Ladans höjd, längd och bredd samt takets höjd från takåsen eller om ladan inte är full med stråfoder, mätes huskullens höjd, till väggens översta kant uppmäts och antecknas. Antag att ladans längd varit 10 meter, bredden 5 meter och väggarnas höjd 2 meter, då blir stråfodrets kubikmassa i ladans väggparti: $10 \text{ m} \times 5 \text{ m} \times 2 = 100 \text{ m}^3$.

Antag att takåsens höjd från väggens översta kant är 2 meter, så blir stråfodrets kubikmassa i ladans takdel: $10 \text{ m} \times 5 \text{ m} \times 2 = 100 \text{ m}^3$. Hela ladans kubikmassa blir då: $100 + 100 = 200 \text{ m}^3$. När fodermedlets kubikmassa är bekant, så är det lätt att efter nedanstående tabell räkna ut dess viktmängd.

Tabell över förhållandet mellan rymd och vikt för några viktiga fodermedel.

Fodermedel	Vikt pr kubikmeter i kg	Kubikmeter i m³
Medel- Växtin- tal	kg	pr 1000
Vete	770	720-820 1,2-1,4
Råg	720	680-760 1,3-1,5
Korn	670	630-700 1,4-1,7
Itavre	600	400-600 1,7-2,5
Tröskad	800	750-840 1,3-1,5
Potatis	670	620-730 1,2-1,6
Bockarbetor	450	400-700 1,3-1,7
Poderbetor	600	560-640 1,6-1,8
Mörötter	700	650-750 1,3-1,5
Kärlötter	600	560-640 1,6-1,8
Rovor	500	450-600 1,7-2,2
Örnöfoder av klöver och gräs	340	320-360 2,8-3,1
Ensilage av klöver och gräs	270	250-290 3,4-3,0
Klöverhög, packad i ladan	85	75-100 10-14
Xngahög, packad i ladan	75	65-90 11-16
Hö, pressat i balar	110	90-130 8-11
Halm, packad i ladan	50	35-65 20-30
Halm, pressad i balar	110	90-130 8-11
Rotfruktabelt	360	300-400 2,5-3,3
Rotfruktabelt, syrad	300	700-900 1,1-1,4
Betmassa, syrad	2100	300-1600 0,7-1,1
Stallgödsel, fräsk	720	650-800 1,2-1,5
Stallgödsel, brunnen	850	700-1000 1,0-1,4

"Det alla viktigaste är att tillsammans med bönderna under ledning av arbetarklassen utforma socialismen."

Stalin

En socialismens förkämpe till ett värdigt vilorum

Hans Heidemanns begravning i Tartu

Tusentals arbetare, ungdomsunionister och medlemmar av den arbetande intelligensen voro närvarande, när den fallne förkämpe för det arbetande folket följdes till sitt sista vilorum.

På söndagen gav det arbetande folket i Tartu Hans Heidemann den sista hederstyggen, vilken följde för den borgliga regimens hand den 29 augusti 1935.

Hittills var det obekant, var den store arbetarklassens förkämpe lag begravnen. Nu äntligen kom det i dagen, att han var begravnen i Vorbuskoogen. Hans stoft grävdes upp, identifierades och följdes till Tartu. Sedan den 3 januari lag Heidemanns stoft på ett högt podium i Tartu Arbetshus omgiven av hederstyggar. Tusentals människor besökte den fallne hjälten sista inom loppet av tre dagar för att visa den fallne kamraten den sista hederstyggen.

Den 5 januari fastställdes om begravningsdag, och begravningen skulle äga rum i Tähvora park. Den dag samlades tusentals arbetare, ungdomsunionister, kommunister och medlemmar av intelligensen för att taga del i begravningstygget. Under morgnadsens toner lyfte kamraternas J. Lauristin, V. Sausti, T. Telling och Kr. Jalak klättra upp på alla axlar. Under trynad blåste den röda klättra ut på det i blått smyckade fordonet. Omkring det Røde Armén hederstyg.

Klockan 11 sköttes sig det ofattligt långa sorgstygget i rörelse. Bland de första i detta märktes den dödes stygar och broar. 43 flaggor voro i sorgstyg. I sorgstygget fanns en oräddhet målad paroller med olika påskrift. De gator, där sorgstygget drog fram, voro smyckade i rött.

Sorgstygget hann fram till Tähvora park klockan 14.12. Begravningsplatsen var smyckad med rött tyg och paroller: "Heder åt de fallna, förbannelse över bödlarna!"

Kamrater J. Lauristin, V. Sausti, V. Telling, J. Sauer, K. Jalak och H. Prens-

man bära klättra på sina axlar fram till gravsten. Långsamt sjunker den ned vid hederstyggen av Røde Armén. Bakom Tähvora herrgård höra kanonernas dova skott. Vid gravsten talade J. Troas, medlemmen av EK(b)P:s kommitté i Tartu och sekreteraren i Tartu Komsomol Vold. Sausti.

Talaren slutade med orden: "Nu måste vi börja kampen mot de kontrarevolutionära elementen (folkfienderna), med den kapitalistiska omgivning. Låt oss värka ut förödmärken ur våra skurar!"

Heder åt de fallna, förbannelse över bödlarna!"

Sedan tagar ordföranden för EK(b)P Folkkommissariats kamrat J. Lauristin ordet:

"Kamrater, när kamrat Heidemann gick i döden sände han till sina med-

fångar: Kamrater! De dräpa vill mig, men de må veta, med vad de ha att göra.

Denne ordo sado den kamrat, vilken vi idag ge den sista hederstyggen. Den blodfärgade estländska bourgeoisien gjorde upp räkenskaper med de kämpar, som den kände som fjälskottmodiga, klassmedvetna och fasts i den sista, såsom Hans Heidemann var."

Sedan talaren gick detta ut den fallne liv och om hans död utbragade han ett levt för EK(b)P och kamrat Stalin.

I sitt efterrop sade kamrat Vold. Telling: "Som mördrare slogo de borgertill till kamrat Heidemanns fysiska kropp. Men hans ande lever."

Galgar, bajonetter och kulor kunna ej stanna historiens hjul!"

Den avlidnes bror Ernst Heidemann avstodade ruden av efterrop.

Långsamt steg gravvallen, snart beklätt med blommar och kransar. På gravsten ställde man en minnestavla med påskriften: "Hans Heidemann. Ledaren för Tartu arbetande folk. Dödad av den borgliga klassdomstolen den 29 augusti 1935."

Torrlägningsarbeten i Vit-Ryssland

Minsk 4. I. (TASS.) Mera än en tredjedel av hela Vit-Rysslands SSR territorium — nära 7.000.000 ha — är myr eller sumpmark. Som resultat av tiotusentals bönders kollektiva arbete förändras det till jordområden, som bär rika skördar och ge stora inkomster.

Ar 1940 organiserade man på initiativ av det arbetande folket i Ljubans rådjong i Vit-Ryssland en omfattande torrlägnings- ning. I dessa arbeten deltog nära 65000 bönder. Under tiden mellan vårsåden och skörden, dvs en eller en och en halv månad torrlade man 67.800 ha sumpmark. Man har grävt 479 km nya magistral- kanaler och på ett område på 78.500 ha har man baktat diken, som leda bort vattnet från ångs- och betesmarkerna. Vid dikningsarbetena har man grävt upp nära 11 miljoner kubm jord.

Under år 1941 torrläggas Vit-Rysslands bönder 65.00

